

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. balandžio 20 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Direktyva 2009/28/EB – Skatinimas naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją – 16 straipsnio 2 dalies c punktas – Prieiga prie perdavimo ir paskirstymo tinklų – Pirmenybinė prieiga prie elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių – Elektros energijos gamyba iš atsinaujinančiųjų ir įprastinių energijos išteklių“

Byloje C-580/21

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) 2021 m. liepos 6 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2021 m. rugsėjo 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

prieš

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH,

dalyvaujant

50 Hertz Transmission GmbH,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai D. Gratsias, F. Biltgen, I. Jarukaitis ir Z. Csehi (pranešėjas),

generalinis advokatas A. Rantos,

posėdžio sekretorius D. Dittert, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2022 m. rugsėjo 8 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *EEW Energy from Waste Großräschen GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* B. Rechner ir A. Vallone,

* Proceso kalba: vokiečių.

- *MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte B. Christ ir T. Höch*,
- *50 Hertz Transmission GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte T. Burmeister ir L. Reichstein*,
- Europos Komisijos, atstovaujamos B. De Meester ir G. Wils,

susipažinęs su 2022 m. lapkričio 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančios bei vėliau panaikinančios [d]irektyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009, p. 16), 16 straipsnio 2 dalies c punkto, siejamo su šios direktyvos 2 straipsnio a ir e punktais, ir jos 5 straipsnio 3 dalies antros pastraipos išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *EEW Energy from Waste Großräschen GmbH* (toliau – EEW) ir *MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH* (toliau – *MNG Strom*) ginčą dėl nuostolių, kurių EEW tariamai patyrė dėl nuolatinių *MNG Strom* prašymų suteikti prieigą prie tinklų dėl EEW pagamintos elektros energijos.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2001/77/EB

- 3 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/77/EB dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje (OL L 283, 2001, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 12 sk., 2 t., p. 121) 2 straipsnio c punkte nustatyta:

„Šioje direktyvoje taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

<...>

- c) „elektra, pagaminta iš atsinaujinančiosios [atsinaujinančių] energijos šaltinių“ – elektros energija, pagaminta jėgainių, naudojančių tik atsinaujinančiosios [atsinaujinančius] energijos šaltinius, taip pat dalis energijos, pagamintos iš atsinaujinančiosios [atsinaujinančių] energijos šaltinių mišrioje jėgainėse, taip pat naudojančiose įprastinius energijos šaltinius ir įskaitant atsinaujinančiąją elektros energiją, naudojamą akumuliacinėms sistemoms pripildyti, ir neįtraukiant akumuliacinių sistemų pagamintos elektros energijos.“

Direktyva 2009/28

- 4 Direktyvos 2009/28, vėliau panaikintos 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (OL L 328, 2018, p. 82), 11, 60 ir 61 konstatuojamosios dalys buvo suformuluotos taip:

„(11) Būtina nustatyti skaidrias ir aiškias atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies apskaičiavimo ir tų išteklių nustatymo taisykles. <...>

<...>

(60) Svarbu elektros energijai iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių suteikti pirmenybinę ir garantuotą prieigą siekiant integruoti atsinaujinančius energijos išteklius į elektros energijos vidaus rinką laikantis [2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir tarybos direktyvos 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 96/92/EB – Pareiškimai dėl eksploatacijos nutraukimo ir atliekų valdymo (OL L 176, 2003, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 12 sk., 2 t., p. 211)] 11 straipsnio 2 dalies ir toliau plėtojant 11 straipsnio 3 dalį. Reikalavimai, susiję su tinklo patikimumo ir saugumo išlaikymu bei operatyvia kontrole ir valdymu, gali skirtis atsižvelgiant į nacionalinio tinklo ir jo veikimo ypatybes. Pirmenybinė prieiga prie tinklo elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamintojams užtikrina, kad jie galės parduoti ir perduoti elektros energiją iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagal sujungimo taisykles bet kuriuo metu, kai bus galima naudotis ištekliumi. Jeigu elektros energija iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių yra integruota į vidaus rinką, garantuota prieiga užtikrina, kad visai parduotai ir paremtai elektros energijai bus suteikta prieiga prie tinklo, sudarant sąlygas pasinaudoti kuo didesniu kiekiu elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių iš įrenginių, sujungtų su tinklu. Tačiau tai nereiškia, kad valstybės narės įpareigojamos remti ar nustatyti atsinaujinančiųjų išteklių energijos pirkimo reikalavimus. Kitose sistemose elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių fiksuota kaina paprastai nustatoma kartu sistemos operatoriui nustatant pirkimo įpareigojimą. Tokiu atveju pirmenybinė prieiga jau būna suteikta.

(61) Tam tikromis aplinkybėmis neįmanoma visiškai užtikrinti elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, perdavimo ir skirstymo nepakenkiant tinklo sistemos patikimumui ar saugumui. Tokiomis aplinkybėmis tiems gamintojams gali būti mokama finansinė kompensacija. Vis dėlto šios direktyvos tikslams pasiekti reikia nuolat didinti elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, perdavimą ir skirstymą nepakenkiant tinklo sistemos patikimumui ar saugumui. Šiuo tikslu valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių, kad elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių skvarba būtų didesnė, *inter alia*, atsižvelgdamos į kintamų išteklių ir išteklių, kurių dar neįmanoma kaupti, ypatybes. Tiek, kiek tai būtina siekiant šioje direktyvoje nustatytų tikslų, turėtų būti kuo skubiau leidžiama naujiems atsinaujinančiųjų išteklių energijos įrenginiams prisijungti prie tinklo. Siekdamas pagreitinti prisijungimo prie tinklo procedūras, valstybės narės gali numatyti pirmenybinio ar rezervuoto prijungimo galimybes naujiems įrenginiams, gaminantiems elektros energiją iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių.“

- 5 Direktyvos 2009/28 1 straipsnyje „Dalykas ir taikymo sritis“ buvo nustatyta:

„Šioje direktyvoje nustatoma bendra skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją sistema. Joje nustatomi privalomi nacionaliniai planiniai rodikliai, kuriais apibrėžiama, kokią bendro galutinio

energijos suvartojimo dalį turi sudaryti atsinaujinančių išteklių energija ir kokią dalį transporto sektoriuje suvartojamos energijos turi sudaryti atsinaujinančių išteklių energija. Joje nustatomos su atsinaujinančių išteklių energija susijusios taisyklės, reglamentuojančios statistinius perdavimus tarp valstybių narių, bendrus valstybių narių bei valstybių narių ir trečiųjų šalių projektus, kilmės garantijas, administracines procedūras, informavimą ir mokymą, taip pat prieigą prie elektros energijos tinklo. <...>“

6 Šios direktyvos 2 straipsnis buvo išdėstytas taip:

„Šioje direktyvoje taikomos Direktyvoje [2003/54] pateiktos sąvokų apibrėžtys.

Taip pat taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:

a) „atsinaujinančių išteklių energija“ – atsinaujinančių neiškastinių išteklių energija, būtent, vėjo, saulės energija, aeroterminiai, geoterminiai, hidroterminiai ištekliai ir vandenynų energija, hidroenergija, biomasė, sąvartynų dujos, nuotekų perdirbimo įrenginių dujos ir biologinės dujos;

<...>

e) „biomasė“ – biologiškai skaidi biologinės kilmės produktų, atliekų ir liekanų, gaunamų žemės ūkyje (įskaitant augalinės ir gyvulinės kilmės medžiagas), miškų ūkyje ir susijusiose pramonės šakose, įskaitant žuvininkystę ir akvakultūrą, dalis, taip pat biologiškai skaidi pramoninių ir buitinių atliekų dalis;

<...>

j) „kilmės garantija“ – elektroninis dokumentas, kurio vienintelė paskirtis yra įrodyti galutiniam vartotojui, kad tam tikra energijos dalis ar kiekis buvo pagamintas iš atsinaujinančių išteklių, kaip reikalaujama pagal Direktyvos [2003/54] 3 straipsnio 6 dalį;

<...>“

7 Tos direktyvos 5 straipsnio 1 ir 3 dalyse buvo nustatyta:

„1. Bendras galutinis atsinaujinančių išteklių energijos suvartojimas kiekvienoje valstybėje narėje apskaičiuojamas sudedant šiuos rodiklius:

a) bendro galutinio elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimo;

<...>

3. 1 dalies a punkto tikslais bendras galutinis elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimas apskaičiuojamas kaip valstybėje narėje iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintos elektros energijos kiekis (neįskaitant elektros energijos, pagaminamos hidroakumuliaciniais įrenginiais, kuriems naudojamas prieš tai į aukštutinį baseiną pakeltas vanduo).

Įvairių kurą deginančiose jėgainėse, kuriose naudojami atsinaujinantys ir tradiciniai [įprastiniai] ištekliai, skaičiuojama tik iš atsinaujinančių energijos išteklių pagaminta elektros energijos dalis.

Atliekant šį apskaičiavimą, kiekvieno energijos išteklių indėlis apskaičiuojamas remiantis jo energetine verte.

Iš hidroenergijos ir vėjo energijos pagaminta elektros energija skaičiuojama pagal II priede nustatytas normalizavimo taisykles.“

8 Šios direktyvos 15 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Siekiant pagal Direktyvos [2003/54] 3 straipsnio 6 dalį įrodyti galutiniams vartotojams, kokią energijos tiekėjo tiekiamos energijos dalį ar kokį kiekį sudaro atsinaujinančių išteklių energija, valstybės narės užtikrina, kad elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, kilmė gali būti kaip tokia garantuota pagal šią direktyvą, remiantis objektyviais, skaidriais ir nediskriminuojančiais kriterijais.“

9 Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 1–2 dalyse buvo įtvirtinta:

„1. Valstybės narės imasi tinkamų veiksmų, kad sukurtų perdavimo ir paskirstymo tinklo infrastruktūrą, pažangiuosius tinklus, saugyklas ir elektros energijos sistemą, siekdamas sudaryti sąlygas saugiai eksploatuoti elektros energijos sistemą, nes tai leidžia toliau plėtoti elektros energijos gamybą iš atsinaujinančių energijos išteklių, įskaitant tarp sisteminių sujungimą tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių bei trečiųjų šalių. Valstybės narės taip pat imasi tinkamų veiksmų, kad paspartintų tinklo infrastruktūros leidimų procedūrą ir koordinuotų tinklo infrastruktūros patvirtinimo procedūrą su administracinėmis bei planavimo procedūromis.

2. Laikydamosi tinklo patikimumo ir saugumo išlaikymo reikalavimų, grindžiamų skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriuos apibrėžia kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos:

- a) valstybės narės užtikrina, kad perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai savo teritorijoje garantuotų elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, perdavimą ir skirstymą;
- b) valstybės narės taip pat arba nustato pirmenybę elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, gamintojams naudotis elektros tinklų sistema arba užtikrina prieigą prie sistemos;
- c) valstybės narės užtikrina, kad tvarkydami reikalus, susijusius su elektros energijos gamybos įrenginiais, perdavimo sistemos operatoriai, kiek leidžia saugus nacionalinės elektros energijos sistemos veikimas ir remiantis skaidriais bei nediskriminaciniais kriterijais, pirmenybę teiktų gamybos įrenginiams, naudojančioms atsinaujinančius energijos išteklius. Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi tinkamų su tinklu bei rinka susijusių veiklos priemonių, kad būtų iki minimumo sumažintas elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, tiekimo apribojimas. Jei imamasi esminių priemonių siekiant apriboti atsinaujinančių energijos išteklių naudojimą, kad būtų užtikrintas nacionalinės elektros energijos sistemos saugumas ir energijos tiekimo saugumas, valstybės narės užtikrina, kad atsakingi sistemų operatoriai apie tokias priemones praneštų kompetentingai reguliavimo institucijai ir nurodytų, kokių ištaisomųjų priemonių jie ketina imtis, kad būtų užkirstas kelias netinkamiems apribojimams.“

Vokietijos teisė

- 10 2012 m. sausio 1 d.–2014 m. liepos 31 d. laikotarpiu galiojusios redakcijos 2008 m. spalio 25 d. *Erneuerbare-Energien-Gesetz* (Atsinaujinančiųjų išteklių energijos įstatymas; *BGBI. 2011 I*, p. 1634; toliau – 2012 m. AIEĮ) 3 straipsnyje „Sąvokos“ buvo nustatyta:

„Šiame įstatyme:

- 1) įrenginys – bet koks įrenginys, kuriuo elektros energija gaminama iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių <...>
- 3) atsinaujinančiųjų išteklių energija – <...> energija iš biomasės <...> bei biologiškai skaidi buitinių ir pramoninių atliekų dalis <...>

<...>“

- 11 2012 m. AIEĮ 11 straipsnio „Elektros energijos perdavimo į tinklą valdymas“ 1 dalyje buvo numatyta:

„Tinklo operatoriai <...> išimties tvarka turi teisę reguliuoti prie jų tinklo tiesiogiai arba netiesiogiai prijungtus įrenginius <...>:

- 1) jeigu, nesant reguliavimo, atitinkamoje tinklo teritorijoje, įskaitant aukštesnėje grandyje esantį tinklą, susidarytų tinklo perkrova,
- 2) su sąlyga, kad elektros energijai, pagamintai iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių <...>, toliau taikoma pirmenybė, jeigu prie tinklo neprivalo likti prijungti kiti elektros energijos gamybos įrenginiai tam, kad būtų užtikrintas elektros energijos tiekimo sistemos saugumas ir patikimumas, <...>

<...>“

- 12 2012 m. AIEĮ 12 straipsnio „Išimtinių atvejų taisyklė“ 1 dalyje buvo numatyta:

„Jeigu elektros energijos, pagamintos įrenginiuose, naudojančiuose atsinaujinančiuosius išteklius, <...> perdavimas į tinklą sumažinamas dėl tinklo perkrovos, kaip ji suprantama pagal 11 straipsnio 1 dalį, šios priemonės paveiktiems operatoriams <...> kompensuojama 95 % negautų pajamų, pridėjus jų patirtas papildomas sąnaudas ir atėmus sutaupytas sąnaudas. <...>“

- 13 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šios 2012 m. AIEĮ nuostatos iš esmės atitinka pagrindinėje byloje taikytinas trijų vélesnių šio įstatymo redakcijų nuostatas.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 14 EEW Gosrešene (Vokietija) eksploatuoja terminio atliekų apdorojimo įrenginį, kuriame gaminama elektros ir šiluminė energija. Dalis šių atliekų (t. y. biologiškai skaidžios atliekos) apdorojama (t. y. deginama) kartu su kitomis atliekomis. Biologiškai skaidžių atliekų dalis yra kintanti ir gali sudaryti ne daugiau nei 50 % viso atliekų kiekio. Šio įrenginio pagamintos elektros energijos dalis perduodama *MNG Strom*, su kuria EEW yra sudariusi prijungimo ir pirkimo sutartį, eksploatuojamam tinklui.

- 15 2011–2016 m. laikotarpiu *MNG Strom*, vykdydama tinklo saugumo valdymą, ne kartą, prireikus – konsultuodamasi su perdavimo tinklo operatoriumi *50 Hertz Transmission GmbH*, pareikalavo EEW laikinai apriboti elektros energijos perdavimą į atitinkamus tinklus dėl jų perkrovos. Dėl to EEW pareiškė ieškinį *MNG Strom* dėl 2,24 mln. EUR kompensacijos, savo reikalavimus grįsdama, be kita ko, 2012 m. AIEĮ 12 straipsniu.
- 16 Apeliacinės instancijos teismas, į kurį kreiptasi, atmetė EEW ieškinį, remdamasis tuo, kad EEW įrenginio pagaminta elektros energija buvo gaunama ne vien iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, todėl įrenginys negali būti laikomas „elektros energijos gamybos įrenginiu, naudojančiu atsinaujinančiuosius energijos išteklius“, kaip tai suprantama pagal atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas.
- 17 EEW dėl to teismo sprendimo pateikė kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 18 Nacionalinis teismas pažymi, kad šio skundo nagrinėjimo baigtį lems tai, ar EEW įrenginys yra „elektros energijos gamybos įrenginys, naudojantis atsinaujinančiuosius energijos išteklius“, kaip tai suprantama pagal 2012 m. AIEĮ 12 straipsnį, siejamą su Direktyvos 2001/77 2 straipsnio c punktu ir Direktyvos 2009/28 nuostatomis, visų pirma jos 16 straipsnio 2 dalies c punktu.
- 19 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
 - „1. Ar Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktas, siejamas su šios direktyvos 2 straipsnio a ir e punktais, turi būti aiškinamas taip, kad perduodant elektros energiją į tinklą pirmenybė turi būti teikiama ir tokiems gamybos įrenginiams, kuriuose elektros energija gaminama termiškai apdorojant mišrias atliekas, kai kintamo dydžio atliekų dalį sudaro biologiškai skaidžios pramoninės ir buitinės atliekos?
 2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar pirmenybės suteikimas perduodant elektros energiją į tinklą pagal Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktą priklauso nuo gaminant elektros energiją pirmajame klausime aprašytu būdu panaudotos biologiškai skaidžių atliekų dalies dydžio?
 3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar biologiškai skaidžių atliekų daliai taikoma riba, kurios nepasiekus pagamintai elektros energijai negali būti taikomos elektros energijai iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių galiojančios taisyklės?
 4. Jeigu į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: kokio dydžio dalis atitinka šią ribą arba kaip ši riba turėtų būti nustatoma?
 5. Jeigu į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų atsakyta teigiamai: jeigu iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintai elektros energijai skirtos taisyklės taikomos elektros energijai, kurios tik dalis pagaminta iš biologiškai skaidžių atliekų, ar Direktyvos 2009/28 5 straipsnio 3 dalies antros pastraipos *ratio legis* galima remtis tam, kad šios taisyklės būtų taikomos tik iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintai elektros energijos daliai, apskaičiuojamai pagal kiekvieno energijos išteklius energetinę vertę?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 20 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių elektros energiją gaminantiems įrenginiams taikoma pirmenybinė prieiga prie elektros energijos tinklo turi būti suteikiama ne tik įrenginiams, kuriuose naudojami vien atsinaujinantieji energijos ištekliai, bet ir įrenginiams, kuriuose naudojami ir atsinaujinantieji, ir įprastiniai energijos ištekliai.
- 21 Pagal Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktą valstybės narės užtikrina, kad skirstydami apkrovą elektros energijos gamybos įrenginiams perdavimo tinklo operatoriai, kiek leidžia saugus nacionalinio elektros energijos tinklo veikimas ir remiantis skaidriais bei nediskriminaciniais kriterijais, pirmenybę teiktų gamybos įrenginiams, naudojantiems atsinaujinančiuosius energijos išteklius.
- 22 Nors Direktyvos 2009/28 2 straipsnio a punkte sąvoka „atsinaujinančiųjų išteklių energija“ apibrėžiama kaip apimanti, be kita ko, „biomasę“, o jos 2 straipsnio e punkte sąvoka „biomasė“ apibrėžiama kaip apimanti, be kita ko, „biologiškai skaidžią pramoninių ir buitinių atliekų dalį“, joje tiksliai nenurodoma sąvokos „elektros energijos gamybos įrenginys, naudojantis atsinaujinančiuosius energijos išteklius“, kaip tai suprantama pagal direktyvos 16 straipsnio 2 dalies c punktą, taikymo sritis.
- 23 Tokiomis aplinkybėmis pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją tiek iš vienodo Sąjungos teisės taikymo, tiek iš lygybės principo reikalavimų matyti, kad, kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, jos reikšmė visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant ne tik į nuostatos formuluotę, bet ir į jos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą (2022 m. birželio 2 d. Sprendimo *T.N. ir N.N. (Pareiškimas dėl palikimo atsisakymo)*, C-617/20, EU:C:2022:426, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 24 Pirma, vien iš Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punkto pirmojo sakinio formuluotės, kurioje kalbama apie įrenginius, „naudojančius“ atsinaujinančiuosius energijos išteklius, neįmanoma nustatyti, ar ši nuostata taikoma tik įrenginiams, gaminantiems elektros energiją tik iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, ar ji taikoma ir įrenginiams, kurie tuo tikslu tik iš dalies naudoja tokius energijos išteklius.
- 25 Be to, susidaro įspūdis, kad tos pačios nuostatos antras sakinys, kuriame kalbama apie priemones, kurių turi būti imtasi siekiant iki minimumo sumažinti elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, tiekimo apribojimas, ir kuriame vartojamas žodžių junginys „iki minimumo sumažinti“, yra grindžiamas principu, kad pirmenybinė prieiga turėtų būti suteikta ir įrenginiams, kurie tik iš dalies naudoja atsinaujinančiuosius energijos išteklius. Jei tokie įrenginiai būtų neįtraukti, vadinasi, daliai (galbūt – reikšmingai) „žaliosios“ elektros energijos būtų atsisakyta suteikti pirmenybinę prieigą.

- 26 Be to, dėl tos nuostatos taikymo konteksto Direktyvos 2001/77 2 straipsnio c punkte „elektra, pagaminta iš atsinaujinančiosios [atsinaujinančių] energijos šaltinių“, buvo apibrėžta kaip „elektros energija, pagaminta jėgainių, naudojančių tik atsinaujinančiosios [atsinaujinančius] energijos šaltinius, taip pat dalis energijos, pagamintos iš atsinaujinančiosios [atsinaujinančių] energijos šaltinių mišrioje jėgainėse, taip pat naudojančiose įprastinius energijos šaltinius“.
- 27 Vis dėlto ši apibrėžtis nebuvo įtraukta į Direktyvą 2009/28 (ši pakeitė Direktyvą 2001/77 ir galiojo klostantis faktinėms aplinkybėms pagrindinėje byloje). Šios direktyvos 2 straipsnio a punkte „atsinaujinančių išteklių energija“ buvo apibrėžiama kaip „atsinaujinančių neiškastinių išteklių energija“, o toliau buvo nurodyti atsinaujinantieji ištekliai, patenkantys į šios apibrėžties taikymo sritį. Taigi, kaip nurodė *50 Hertz Transmission*, tai, ar elektros energija laikoma „iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagaminta elektros energija“, priklauso nebe nuo įrenginio, kuriame ji buvo pagaminta, tipo, o tik nuo energijos išteklių, naudojamų šiuose įrenginiuose elektros energijai gaminti.
- 28 Galiausiai dėl Direktyvos 2009/28 tikslų reikia pažymėti, kad pagal jos 1 straipsnį ja siekiama nustatyti bendrą skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją sistemą, be kita ko, nustatant privalomus nacionalinius planinius rodiklius, kuriais apibrėžiama, kokią bendro galutinio energijos suvartojimo dalį turi sudaryti energija iš tokių išteklių.
- 29 Be to, iš šios direktyvos 60 konstatuojamosios dalies matyti, kad ja siekiama iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintą elektros energiją integruojant į vidaus rinką sudaryti sąlygas pasinaudoti kuo didesniu iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintu elektros energijos kiekiu. Tos direktyvos 61 konstatuojamojoje dalyje buvo teigiama, kad jos tikslams pasiekti reikia nuolat didinti elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, perdavimą ir skirstymą ir kad šiuo tikslu valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių, kad elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių skvarba būtų didesnė.
- 30 Be to, reikia pažymėti, kad remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies b punkte numatytos garantuotos prieigos prie tinklo matyti, kad ja siekiama įtraukti atsinaujinančiuosius energijos išteklius į elektros energijos vidaus rinką užtikrinant, kad visai elektros energijai, pagamintai iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, būtų suteikta prieiga prie tinklų, o tai leidžia naudoti maksimalų elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, kiekį (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 27 d. Sprendimo *Fondul Proprietatea*, C-179/20, EU:C:2022:58, 62 punktą).
- 31 Vis dėlto maksimalaus elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo ir nuolatinio tokios energijos perdavimo ir paskirstymo didinimo tikslų nepavyktų pasiekti, jei elektros energijos gamybos įrenginys, kuriame naudojami ne tik atsinaujinantieji energijos ištekliai, dėl šios aplinkybės būtų laikomas įrenginiu, kuriame naudojami tik įprastiniai energijos ištekliai, todėl jam nebūtų taikoma Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta pirmenybinė prieiga.
- 32 Taigi į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip: prieigos prie elektros energijos tinklo pirmenybė turi būti suteikiama ne tik iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių elektros energiją gaminantiems įrenginiams, bet ir įrenginiams, kuriuose naudojami ir atsinaujinantieji, ir įprastiniai energijos ištekliai.

Dėl antrojo–penktojo klausimų

- 33 Savo antruoju–penktuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad elektros energijos gamybos įrenginiams, kuriuose naudojami ir atsinaujinantieji, ir įprastiniai energijos ištekliai (kurių dalis yra kintama), suteikiama pirmenybinė prieiga prie tinklo tik tiek, kiek tai susiję su elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, dalimi, ir, jei taip, – kaip ši pirmenybinė prieiga turi būti suteikiama.
- 34 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma siekia išsiaiškinti, ar tokiam įrenginiui, kaip eksploatuojamam EEW, kuriame elektros energija gaminama iš mišrių atliekų (t. y. biologiškai skaidžių pramoninių ir komunalinių atliekų, kurių dalis kintama), turi būti suteikta pirmenybinė prieiga prie tinklo, tačiau tik dėl elektros energijos, pagamintos iš šios kintamos dalies.
- 35 Šiuo klausimu iš pradžių reikia pažymėti, kad iš Direktyvos 2009/28 2 straipsnio a ir e punktuose pateiktų sąvokų matyti, jog, nors energija, gauta naudojant biomasę, yra energija iš atsinaujinančiųjų išteklių, šioje direktyvoje apibrėžta sąvoka „biomasė“ apima tik biologiškai skaidžių pramoninių ir buitinių atliekų dalį. Taigi energija, pagaminta termiškai apdorojant pramonines ir buitines atliekas, laikoma energija, pagaminta iš atsinaujinančiųjų išteklių, jeigu ji pagaminta iš šios biologiškai skaidžios šių atliekų dalies (tai netaikoma atliekų daliai, kurią sudaro įprastinės atliekos).
- 36 Toliau dėl tos direktyvos 16 straipsnio 2 dalies b punkto Teisingumo Teismas nurodė, kad nors šioje nuostatoje minima galimybė „užtikrin[ti] prieigą“ prie tinklo elektros energijai, pagamintai iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, tai taikoma tik „žaliajai“ elektros energijai, ir kad ta nuostata negali būti teisinis nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis siekiama neatsinaujančios energijos gamybos įrenginiams nustatyti garantuotą prieigą, pagrindas (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 27 d. Sprendimo *Fondul Proprietatea*, C-179/20, EU:C:2022:58, 65 punktą). Kaip nurodyta generalinio advokato išvados 46 punkte, tokį aiškinimą reikėtų taikyti pagal analogiją ir minėtos direktyvos 16 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytam pirmenybinės prieigos prie tinklo principui.
- 37 Taigi elektros energijos gamybos įrenginiams, kuriuose naudojamas atliekų mišinys (kai biologiškai skaidžios pramoninės ir komunalinės atliekos sudaro tik kintamą jo dalį arba kai jame apskritai naudojami atsinaujinantys ir įprastiniai energijos ištekliai, kurių dalis kintama), turi būti suteikta pirmenybinė prieiga pagal Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktą, tačiau tik dėl elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, dalies.
- 38 Vis dėlto Direktyvoje 2009/28 nenustatyta, kaip apskaičiuoti elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį, pagamintą elektros energijos gamybos įrenginyje, kuriame naudojami atsinaujinantieji ir įprastiniai energijos ištekliai, konkrečiai kalbant, ar ši dalis turi pasiekti tam tikrą minimalią ribą, kad pagamintai elektros energijai būtų suteikta pirmenybinė prieiga.
- 39 Šios direktyvos 16 straipsnio 2 dalies c punkte įtvirtinti tik du reikalavimai.

- 40 Pirma, pagal šią nuostatą pirmenybinė prieiga suteikiama atsižvelgiant į saugų nacionalinio elektros energijos tinklo veikimą. Šiuo tikslu, kaip nurodyta Direktyvos 2009/28 60 konstatuojamojoje dalyje, reikalavimai, susiję su tinklo patikimumo ir saugumo išlaikymu bei apkrovos paskirstymu, gali skirtis atsižvelgiant į nacionalinio tinklo ir jo veikimo ypatybes.
- 41 Antra, Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punkte reikalaujama, kad su pirmenybinės prieigos suteikimu susiję reikalai būtų tvarkomi remiantis skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais. Šiuo klausimu direktyvos 11 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad svarbu nustatyti skaidrias ir aiškias atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies apskaičiavimo ir tų išteklių nustatymo taisykles. Be to, šios direktyvos 60 konstatuojamojoje dalyje bendrais bruožais primenama, kaip svarbu elektros energijai iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių suteikti pirmenybinę prieigą siekiant integruoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius į elektros energijos vidaus rinką, visų pirma, kad ši pirmenybinė prieiga turėtų būti įtvirtinta nacionalinėse sujungimo taisyklėse, kad elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamintojai būtų užtikrinti, kad galės parduoti ir perduoti elektros energiją iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių bet kuriuo metu, kai bus galima naudotis ištekliumi.
- 42 Vadinas, valstybės narės turi plačią diskreciją nustatyti pirmenybinės prieigos suteikimo elektros energijos gamybos įrenginiams, kuriuose naudojami atsinaujinantieji energijos ištekliai, taisykles, jeigu tik šios atitinka šia direktyva siekiamus tikslus.
- 43 Be to, Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad priimdamas Direktyvą 2009/28 Sąjungos teisės aktų leidėjas, toli gražu nesiekdamas išsamiai suderinti žaliosios elektros energijos gamybos nacionalinės paramos schemų, vadovavosi, pirma, nuostata, kad valstybės narės taiko skirtingas paramos schemas, ir, antra, principu, kad reikia užtikrinti tinkamą jų funkcionavimą siekiant išsaugoti investuotojų pasitikėjimą ir leisti šioms valstybėms apibrėžti veiksmingas nacionalines priemones tam, kad būtų pasiekti bendri nacionaliniai privalomieji tikslai, kurie joms numatyti šioje direktyvoje (2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *L.E.G.O.*, C-242/17, EU:C:2018:804, 53 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 44 Vadinas, pagal suformuotą jurisprudenciją nacionalinis teismas, kuris vienintelis yra kompetentingas įvertinti faktines aplinkybes ir aiškinti nacionalinės teisės aktus, turi nustatyti, ar nagrinėjamu atveju tenkinami iš Sąjungos teisės kylantys reikalavimai, susiję su pirmenybinės prieigos suteikimo įrenginiams, kuriuose naudojami atsinaujinantieji energijos ištekliai, sąlygų nustatymu. Vis dėlto Teisingumo Teismas, turintis naudingai atsakyti nacionaliniam teismui, kad šis galėtų priimti sprendimą, yra kompetentingas pateikti gaires dėl aplinkybių, į kurias valstybės narės turi atsižvelgti, suteikdamos prieigos prie elektros energijos tinklo pirmenybę, remiantis pagrindinės bylos medžiaga ir rašytinėmis bei žodinėmis pastabomis, kurios buvo pateiktos, kad nacionalinis teismas galėtų priimti sprendimą (pagal analogiją žr. 2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Cali Apartments*, C-724/18 ir C-727/18, EU:C:2020:743, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 45 Šiuo klausimu Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punkte įtvirtintas reikalavimas, kad prieigos prie elektros energijos tinklo pirmenybė turi būti teikiama remiantis skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais, reiškia, kaip nurodyta generalinio advokato išvados 54 punkte, kad jie turi būti aiškūs, apie juos valstybėms narėms turi būti pranešta iš anksto ir jų taikymą turi galėti numatyti visos suinteresuotosios šalys.

- 46 Be to, iš Teisingumo Teismo posėdyje vykusių ginčų matyti, kad elektros energijos gamybos įrenginius, taikant Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktą, galima suskirstyti į tris grupes, t. y. įrenginius, naudojančius tik atsinaujinančiuosius energijos išteklius, įrenginius, naudojančius tik įprastinius energijos išteklius, ir įrenginius, naudojančius atsinaujinančiuosius ir įprastinius energijos išteklius.
- 47 Akivaizdu, kad, pirma, pirmajai grupei priklausantiems įrenginiams visada turi būti suteikta pirmenybinė prieiga dėl visos jų pagamintos elektros energijos (paisant tinklo saugumo ir pralaidumo apribojimų), o antrajai grupei priklausantiems įrenginiams negali būti suteikta pirmenybinė prieiga dėl elektros energijos remiantis šia nuostata, ir, antra, kad pirmosioms dviem grupėms priklausantys įrenginiai iš esmės turi būti vertinami vienodai atitinkamoje grupėje, kuriai jie priklauso.
- 48 Vis dėlto, kalbant apie trečiosios grupės įrenginius, pirmiausia reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 37 punkto, jiems turi būti teikiama pirmenybinė prieiga, tačiau tik dėl elektros energijos dalies, pagamintos naudojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius. Antra, prie šios grupės priskiriami įrenginiai negali būti vertinami vienodai, nes jų naudojamų atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalis gali skirtis.
- 49 Direktyva 2009/28 siekiamo tikslo – skatinti iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintos energijos naudojimą – nepavyktų pasiekti, jei įrenginiams, kuriuose naudojama didelė atsinaujinančių energijos išteklių dalis, būtų nuolat teikiama pirmenybinė prieiga kitų įrenginių, taip pat (tačiau mažesniu mastu) naudojančių atsinaujinančius energijos išteklius, nenaudai. Vis dėlto atsižvelgiant į tą patį tikslą pirmiesiems įrenginiams turi būti galima suteikti pirmenybę prieš antruosius, tačiau tai neturi būti daroma nuolat.
- 50 Taigi svarbu, kad kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kokia tvarka tinklo operatorius paskirsto apkrovą įrenginiams, naudojančiams atsinaujinančiuosius ir įprastinius energijos išteklius, atspindėtų jų naudojamų atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalies dydį.
- 51 Taip pat svarbu, kad nustatant šiuos kriterijus būtų atsižvelgta į įrenginių prieigos prie elektros tinklų valdymo techninius ypatumus ir apribojimus. Šiuo klausimu *MNG Strom* nurodė, kad elektros energijos perdavimo tinklo operatorius, turėdamas pasirinkti, kokia eilės tvarka gamybos įrenginiai turi būti sustabdyti, tikruoju laiku nežino, kokią dalį biologiškai skaidžių atliekų panaudojo elektros energijos gamybos įrenginys; beje, patys šių gamybos įrenginių operatoriai kiekvienu momentu nežino, kokia elektros energijos dalis pagaminama iš atsinaujinančiųjų išteklių. Savo ruožtu *50 Hertz Transmission* atkreipė dėmesį į tai, kad sprendimas dėl pirmenybės yra skubos priemonė, kurios imamasi beveik nedelsiant, ir ji daro poveikį žemesnės grandies operatoriams, o tai reiškia, kad pirmenybės kriterijai tinklo operatoriumi turi būti konkrečios gairės.
- 52 Reikia pažymėti, kad elektros energijos savybė yra tokia, kad ją perdavus į perdavimo ar paskirstymo tinklą sunku nustatyti jos kilmę, pirmiausia energijos šaltinį, iš kurio ji pagaminta (2014 m. liepos 1 d. Sprendimo *Ålands Vindkraft*, C-573/12, EU:C:2014:2037, 87 punktą). Analogiškai tokiu atveju, kai perdavimo tinklo operatorius paskirsto apkrovą elektros energijos gamybos įrenginiui, kuriame naudojami ir atsinaujinantieji, ir įprastiniai energijos ištekliai, taip pat sunku konkrečiai nustatyti, kokią šio įrenginio pagamintos elektros energijos dalis gauta iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių. Šios techninės aplinkybės lemia tam tikrą neapibrėžtumą, todėl neatmestina galimybė, kad dalis elektros energijos, kuri deklaruota kaip pagaminta iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, tuo konkrečiu metu buvo pagaminta ne vien jų.

- 53 Pagal Direktyvos 2009/28 tikslą – kiek įmanoma labiau skatinti elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, prieigą prie tinklų – nereikalaujama, kad tinklo operatorius, paskirstydamas apkrovą elektros energijos gamybos įrenginiui, naudojančiam skirtingus energijos išteklius, tuo metu žinotą tikslį šios rūšies elektros energijos dalį iš bendro šio įrenginio tiekiamos energijos kiekio.
- 54 Šiuo klausimu pakanka, kad įgyvendinus kompetentingų nacionalinės valdžios institucijų nustatytus kriterijus pirmenybinė prieiga prie tinklo per pakankamai ilgą ir reprezentatyvų laikotarpį bei tiek, kiek tai techniškai įmanoma, būtų suteikta bet kuriam įrenginiui, kuriame elektros energija gaminama iš atsinaujinančiųjų ir įprastinių energijos išteklių, proporcingai atitinkamo įrenginio naudojamų atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalies dydžiui.
- 55 Neatmestina galimybė, kad šiuo tikslu kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos gali atsižvelgti į kilmės garantiją, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2009/28 2 straipsnio j punktą, prireikus išduotą elektros energijos gamintojui pagal šios direktyvos 15 straipsnį, neatsižvelgiant į tai, kad tokia garantija, kaip matyti, be kita ko, iš šios nuostatos 1 dalies, išduota tam, kad galutiniai vartotojai tiksliai žinotų, iš kokių rūšių susideda energijos tiekėjo tiekiamą energiją.
- 56 Be to, kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms visiškai nedraudžiama naudojantis diskrecija nustatyti šiuos kriterijus ir remtis tam tikromis Direktyvos 2009/28 5 straipsnio 3 dalies nuostatomis, visų pirma nuostata, kad įvairų kurą deginančiuose įrenginiuose, kuriuose naudojami atsinaujinantieji ir įprastiniai ištekliai, apskaičiuojant iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintą elektros energijos dalį, kiekvieno energijos ištekliaus indėlis apskaičiuojamas remiantis jo energetine verte.
- 57 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad į antrąjį–penktąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip: įrenginiams, kuriuose elektros energija gaminama iš atsinaujinančiųjų ir įprastinių energijos išteklių, suteikiama pirmenybinė prieiga prie tinklo, bet tik dėl elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, dalies. Valstybės narės turi nustatyti išsamias šios prioritetinės prieigos suteikimo taisykles ir tuo tikslu apibrėžti skaidrius ir nediskriminacinius kriterijus, kurie, atsižvelgiant į tinklo patikimumo ir saugumo išlaikymo reikalavimus, leistų nustatyti šią pirmenybės suteikimo tvarką pagal kiekvieno elektros energijos gamybos įrenginio naudojamų atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalies dydį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 58 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją, iš dalies keičiančios bei vėliau panaikinančios [d]irektyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB, 16 straipsnio 2 dalies c punktas**

turi būti aiškinamas taip:

elektros energijos gamybos įrenginiams, kuriuose naudojami atsinaujinantieji energijos ištekliai, taikoma pirmenybinė prieiga prie elektros energijos tinklo turi būti suteikiama ne tik iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių elektros energiją gaminantiems įrenginiams, bet ir įrenginiams, kuriuose naudojami ir atsinaujinantieji, ir įprastiniai energijos ištekliai.

2. Direktyvos 2009/28 16 straipsnio 2 dalies c punktas

turi būti aiškinamas taip:

įrenginiams, kuriuose elektros energija gaminama iš atsinaujinančiųjų ir įprastinių energijos išteklių, suteikiama pirmenybinė prieiga prie tinklo, bet tik dėl elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, dalies. Valstybės narės turi nustatyti išsamias šios prioritetingos prieigos suteikimo taisykles ir tuo tikslu apibrėžti skaidrius ir nediskriminacinius kriterijus, kurie, atsižvelgiant į tinklo patikimumo ir saugumo išlaikymo reikalavimus, leistų nustatyti šią pirmenybės suteikimo tvarką pagal kiekvieno elektros energijos gamybos įrenginio naudojamų atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalies dydį.

Parašai.